حمد

ربـــه کـــړی دې مخلـــوق بانـــدې احســـان دی
پـــه نومونـــو کـــې یـــو نـــوم د تـــا رحـــمان دی

ســـتا د کـــوم نعمـــت شـــکرونه مـــونږ ادا کـــړو
اندامونـه دې راکـړي دا دې فضـل پـه انسـان دی

تـــه مالـــک او هـــم خـــالق یـــې زمـــا ربـــه
دا د هـــر موجـــود پـــه وخـــت روزي رســـان دی

د مالـــدار او د غریـــب د حـــال خـــبر یـــې
ستا خو عرش ډېر دی اوچت آن په اسمان دی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيغمبر دې رالیږلی او قران دې پرې نازل کړو
اخرت د ورځ لپاره دا زمونږه لوی درمان دی

مونږ په ځمکه ثنا وايو او په ځمکه کې ميشته يو
خو پوهيږو الوتونکي دی هوا کې په فرمان دی

که هر څومره زه توصيف وکړم د تا د ذات ای ربه
صفتونه دې بې شميره دي اوچت خو دا ستا شان دی

بندګان دې کوي ذکر په هر لوري د دنيا کې
مياخېل هم هميشه ستا د صفاتو ثنا خوان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

امتي د محمد یم دا د خـدای یـو غـټ نعمـت دی
خدای پرې وحې کړه نازله دا معلـم د بشـــریت دی

تکلیفونـه یــې ګـاللي دي د دیــن پــه لار کــې ربــه
رســولی یــې تــر مــونږه دا یــې کـړی شـفقت دی

د کـــافر او مســـلمان د لانجـــې هـــره مســـله کـــې
دی قاضي او هم وکیل و تل یې کـړی عـدالت دی

د جبراءیـل وسـه ونشـوه خـو نبـي لاړو معـراج تـه
له دې ښکاري چې په ټولو انسانانو کـې اوچـت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومتوب نه دی هوښيار و په امـين هـم مشـهور و
هــر کــافر او مســلمان ورسره ايښــی امانــت دی

د يـارانو بـه پـه خـوا کـې و غـزا تـه بـه چـې لاړل
له دې نـه معلـوميږي چـې نبـي مـو بـا همـت دی

په خبرو کې يې دروغ نه و هميش بـه و ريښـتينی
د همـدې خـاطر لپـاره مشـهور يـې صـداقت دی

د هغې دنيا په سختو کې چې ګير هـر مسـلمان وي
په نبيانو کې اوچـت دی بيـا شـفيع پـه اخـرت دی

دا زمونږه و غمخور چې ښه او بد نه يـې خـبر کـړو
دا چې ښه نه کوو بـد کـړو دا زمـونږه حماقـت دی

مياخېل خو داسې وايـي د جهـان عظـيم ملـت تـه
چــې پورتــه مــې ليکلــی دا ســيرت د محمــد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مور د دنيـا يـو داسـې ذات دی چـې خطـر نـه منـي
د خپــل اولاد پــه مينــه سر د پاســه سر نــه منــي

ښه يې پېرزو وي خپل اولاد ته تل راحت يـې غـواړي
د خپل اولاد په حق کـې مـور يـې بـد نظـر نـه منـي

اولاد نــادان وي د مــور حــق ادا کــولی نشــي
مور يـې بيـا وايـي دا جيګـر دی بـل جيګـر نـه منـي

مــور تکليفونــه شــوګيرې او بــې خــوبي تېــروي
ځکــه همــدې لپــاره سـيال ځانتــه دلــبر نــه منــي

مياخېل ته وس ورکړې ای ربه چې خدمت يې وکـړي
مور پـرې ده ګرانـه پـه زړګـي د چـا خنجـر نـه منـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په اولاد چې خفه کيږي هغه پلار دی
له هر چا چې ډېر درديږي هغه پلار دی

خواشينۍ کې هميشه درسره مل وي
چې په غم دې غمجن کيږي هغه پلار دی

ناروغۍ کې دې ملگری په درد نه خوري
چې په رنځ دې ډېر ځوريږي هغه پلار دی

په مشکل کې دې دوستان هم درنه تښتي
تل چې تا سره ودريږي هغه پلار دی

د *مياخېل* سر نه يې کم نه کړې ای ربه
ځنکدن کې چې ياديږي هغه پلار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمــونږ پــه چــم کــې ســتا لــه وجــې ده رڼا معلمــه
تــه خــو ملــت تــه دې لــرې د خــير رضــا معلمــه

د ناپوهۍ تورې تيارې دې ملك كې ختمې كړلــې
د ورانكــارۍ پــر ځــاى دې راوړلــه ځــلا معلمــه

خلـــك دې وروزل د ملـــك د ابـــادۍ لپـــاره
ځكــه راغلــې ده وطــن تــه مــې ښــكلا معلمــه

د بــې علمــۍ لــه وجــې هــرې خــوا تــه ولــه ژړا
ستا بركت دى چې اوس ټول دي پــه خنــدا معلمــه

مياخېل ته تا په ښــوونځي كــې ښــه او بــد وښــودل
اوس په هر لمونځ كې درتــه تــل كــوي دعــا معلمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مســت يمــه کومــه لــه ډېــر شــوره شــاعري
زير شــه دې بيتــو تــه خــالص گــوره شــاعري

دا خو استعداد دی چې الله راته راکــړی دی
کومــه لــه ډېــر درد نــه ای وروره شــاعري

ليکلی مې غزل دی هميشه پــه خپلــه خوښــه
پــه مــا خــو نــده کــړې چــا پــه زوره شــاعري

حقيقت غزل کــې ليکمــه کــه نــه کــوئ بــاور
نــو ورشــه مطالعــه کــې زمــا نــوره شــاعري

خپلو وطنوالو تــه *مياخېــل* داســې ويــلي دي
کومــه پــه ډېــر مينــه زه تــر گــوره شــاعري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په تـا يـې ظلـم وکـړو دېـر يـې کړلـې وران وطنـه
په بل يې خرڅ کـړې پـه پيسـو ای د افغـان وطنـه

دا واکداران دې اوس د تـا پـه ځـای پيسـه پيـژني
ته زمونږ مور يـې دوي خـو نـه لـري ايمـان وطنـه

ستا په معدن او پـه ځنگـل بانـدې يـې چـور ولگـو
دوي دي بې دينه او بې شرمـه پـه مـا گـران وطنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوي شرم نه لـري پـه تـا کـې يـې خـاپوړې کـړي
تـــاريخ گـــواه دی تـــا روزلي بـــاتوران وطنـــه

چې څوک د تا د بربادۍ هيلـې پـه زړه کـې لـري
هغـه خـاين دې گـور تـه ويســـي دا ارمـان وطنـه

مـه خفـه کېـږه رب بـه خپلـه خاينـان تبـاه کـړي
ای د شېرشـاه او د مـيرويس او احمـدخان وطنـه

په تا مئين ول د تـا مينـه کـې يـې سر قربـان کـړ
اوس خو څوک نه وينم مئين د دوي په شان وطنـه

چې د خاين د شره خلاص شې ترقۍ تـه مـخ کـړې
مياخېـل پـه زړه بانـدې لـري دغـه ارمـان وطنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـونږه بـاور وكـړو پـه تـا خـو تـه ټـك مـار وختـې
د پارلمـــان وكيلـــه اوس راتـــه هـــژدار وختـــې

ږيـره دې پرېښـوده چـې خلـك درتـه رايـه دركـړي
ولـس دې وغولـو ويـژدان كـې دې مـردار وختـې
د كمپاين وخت كې دې د دروغو وعدې وكړې ډېرې
پـــه چـــل دې وګټلـــې رايـــې ډېـــر مكـــار وختـــې
مونږه ويل چې ته به وكـړې خپـل ولـس تـه خـدمت
خــو چــې خــبر شــو د انګريـز د غـاړې هـار وختـې
ددې مظلـوم ملـت خـو طمـع تـل لـه تـا نـه كېـده
تـه د انسـان پـه رنـګ كـې خلكـو تـه خامـار وختـې

پـه خپـل افغـان ولـس دې كـړی بـې حسـابه ظلـم
مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې ته په دار وختـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کـوې ظلمونـه پـه غريبـو هـيڅ ويـژدان نـه لـرې
غير د پيسو نه پـه زړګـي دې هـيڅ ارمـان نـه لـرې

مونږه پوهېږو چې پيسو بانـدې تـه حـق خرڅـوې
د ملک خاينه په اصليت کـې خـو ايمـان نـه لـرې

ته د جهاد او د اسلام په نوم چوکۍ کې ناسـت يـې
خو مونږه پوه يو چې په کور کې دې قرآن نه لـرې

چې پيسـې وګـورې بيـا ووژنـې مظلـوم ولـس مـې
د ځنـاور پـه څـير تـه رحـم پـه انسـان نـه لـرې

مياخېله ويښ شه په هيواد کې دې دا حـال وګـوره
هغه معدن کې دې اوس لعـل د بدخشـان نـه لـرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپـل وطـن کـې رنګارنـګ راتـه کیسـې جـوړې دي
چې هر خوا ګورم په هر ځای کـې میخـانې جـوړې دي

غـــوارم ســـیالي مـــې برابـــره شي لـــه نـــورو سره
وسه مې نه کیـږي هـر خـوا تـه سرې لمبـې جـوړې دي

د وطــن خلــك مــې هــر خــوا تــه پــه بمــو آلــوزي
د شـــهیدانو لـــه سرو وینـــو نـــه چینـــې جـــوړې دي

ملـــك تـــه مـــې راشي د کومـــك پـــه بیلابېلـــو نومـــو
د هـــر کـــافر لـــه خـــوا نـــه ماتـــه دسیســـې جـــوړې دي

میاخېل هجـرت کـوي دا حـال د ملـك لیـدلی نـه شي
زړه یې تنګ شوی ورته ښار کې اوس فتنـې جـوړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــه علــم نــه لــرې پــه زور دې دا مقــام اخیســتی
ته خو جاسوس یــې د انګریــز نــه دې الهــام اخیســتی

د ملــک خاینــه عــدالت دې پــه پیســو خــرڅ کــړی
ماڼۍ دې جوړه کړه رشوت دې په هــر ګــام اخیســتی

ته ډېــر حــریص یــې دالــله عــذاب نــه، نــه یــې خــبر
ظلم او زیاتی دې بې حســابه پــه خپــل قــام اخیســتی

ته خو غریب تــه لــه ډېــر کــبره تــل پــه ســپکه ګــورې
پــه همــدې وجــه دې ازار د خپــل امــام اخیســتی

میاخېل مالداره دی خو ژوند کې خاکساري خوښــوي
چې یې په تن دی دا هر څیز یــې پــه لــیلام اخیســتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جنگونــه بــس کــړی افغانــانو چــې ډېــر وران يمــه زه
نــور مــې ابــاد کــړی ستاســو کــور افغانســتان يمــه زه

ځوانــه مــا جــوړ کــه زحمــت وباســه لــږ کــار وکــړه
چــې د ښاېســته ، ښاېســته بــاغونو پــه ارمــان يمــه زه

په ماشومتوب کــې خــو هــر چــا راکــې خــاپوړې کــړي
ســترگو کــې نــه دي ورانــوي مــې دوي حــيران يمــه زه

چـــې پېســـې وگـــورې بمونـــه راکـــې الـــوزوي
دا خــبر نــه دي چــې د دوي د مــور پــه شــان يمــه زه

مياخېل به خوښ شي هغه وخت چــې پښــېمانه شي دوي
رب تـــه توبـــه وکـــړي او ووايـــي نـــادان يمـــه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ډېر خفه کېږمه وطن کې چــې مــې کونــډې گــورم
زړه مې دردېږي د يتيم چې وچــې شــونډې گــورم

داسې کار نه گورم چې زړه مې پرې تســل شي کلــه
د حکومت په ضد خو تل دا سياسي غونډې گــورم

وطن کې سوله نشته بــم خــو مــې باغونــه وران کــړه
څــه بــدبختي ده ميــوه دارې ونــې شــنډې گــورم

چې کډې بارې کړي له کــلي نــه د جنــگ د لاســه
ښار ته روان وي روزمــره زه خــو يــې منــډې گــورم

زه *مياخېل* طمع لــرم رب تــه کــه نــه ډېــر خــوريږم
چې په خپل ملــک کــې د پرديــو دا ملنــډې گــورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د بــې غيرتــه گومــان مــه كــوه كــه خــان نــه يمــه
وطــن فروشــه نــه يــم دومــره بــې ايمــان نــه يمــه

تــه مــې راغلــی يــې وطــن تــه د كومــك پــه بهانــه
پـــه تـــا پوهېږمـــه خـــبر يمـــه نـــادان نـــه يمـــه

ظاهر كې ښه خو په باطن دې هــم ولــس پــوهيږي
كه ته مې وويســتلې ملــك نــه بيــا بــه وران نــه يمــه

كــه دې د ظلــم مقابــل كــې زه شــهيد هــم شــمه
چې وطن جوړ شي خپل د وينو پــه تــاوان نــه يمــه

زه *مياخېــل* ولــيكم غــزل د خپــل ملــت لــه درده
چې حقيقت وايمــه ښنگــه بــه پــرې گــران نــه يمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشحالي نشته وطن کې چې هر خوا وګـورو غـم دی
بمونــه انفجــار کــوي پــه ملــک کــې مــو مــاتم دی

ددې ځوان د جنازې نېټه چې کلي کــې اعــلان شــوه
په اردو کــې و سرتــيری شــهيد کــړی يــې پــه بــم دی

انفجار دی په هر ځای کې د پوښتنې يې څــوک نشــته
قيمــت خــو د افغــان د وينــې هــر چــا سره کــم دی

دشمنان خو مې معلوم دي که خدای وسه چېرته راکړه
بــدل بــه مــې بيــا اخلمــه خــوړلی مــې قســم دی

مياخېـل پــه خپـل غـزل کـې حقيقـت وايـي ملګـرو
هر څوک يــې درنـاوی کـوي کـمال يـې د قلـم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چــې هــرې خواتــه وګــورم غمونــو کــې راګــير يــم
بيـا لمــونځ وي رانـه پـاتې پـه خوبونـو کـې راګـير يـم

ابادی ته مې د ملك خاينان نه پريږدي هيڅ وخـت کـې
چــې وګورمــه شــا او خــوا بمونــو کــې راګــير يــم

چې ملك ته مې زه وګورمه احساس په ځـوان کـې نشـته
پـه زړه مـې دغـه داغ دی پـه دردونـو کـې راګـير يـم

زړګـی مـې راتـه وايـي چـې خـادم د خپـل ملـت شـه
په وس کـې مـې څـه نشـته پـه زخمونـو کـې راګـير يـم

مياخېل خو حېران پـاتې دی چـې څنګـه بـدل واخـلي
د زړه وينې مې جـوش کـوي سـوچونو کـې راګـير يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د امریکـــا سره د ســـولې يـــو تـــړون مـــو کـــړی
دا اوســـنۍ خـــبره نـــه ده پـــه پـــرون مـــو کـــړی

مشـــرانو فکـــر کـــاوه دې کـــې بـــه وي خيـــر زمـــونږه
چې عقل يې سر ته راغی پوه شول چې جنـون مـو کـړی

ددې ملـت هـر يـو خـاين مـونږ تـه معلـوم دی ربـه
ځکه خـبر يـو سـياسي غونـډه‌و کـې ګـډون مـو کـړی

چې پـه دولـت کـې د شخصـــي ګټـو خـبرې وکـړي
بيا غلي ناست نه يو په وړاندې يـې پـاڅون مـو کـړی

مياخېلـــه وګـــوره خـــادم د ملـــت څـــه ويـــلي
تـل يـو سرلـوړي احـترام د خپـل قـانون مـو کـړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مینـــــه او محبـــــت د افغـــــان ورونـــــو غـــــواړم
رحـــــم او گذشـــــت د ســـــختو زړونـــــو غـــــواړم

د خپل وطـن پـه هـر يـو بـوټي بانـدې رحـم وکـړی
زه د اللــــه نـــــه ابـــــادي پـــــه فريـــــادونو غـــــواړم

زه غواړم ملك کـې مـې امنيـت او سـوله راشي مـدام
زه د افغـــان خوښـــي ليـــدل پـــه راوجونـــو غـــواړم

چې وخت مې راغی روغ دې نه پريږدم دشمنه لا خـو
بيـــا بـــه بـــدل د شـــهيدانو د سرونـــو غـــواړم

د *مياخېل* وينـي درتـه جـوش کـوي او داسـې وايـي
اوس به خپل حق درنـه همداسـې پـه شـعرونو غـواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رازه چې سوله وکـړو فايـده نشـته ده پـه جنـگ کـې
تعليم ته ځان تيـار کـړو مـزه نشـته ده پـه بنـگ کـې

تعليم ته چـې دې مـخ کـړه بيـا بـه علـم درتـه وايـي
زمـا درسره لـوز دی تـر آخـره دې يـم څنـگ کـې

چې ښاېسته غوندې مقام ته د تعليم په زور حاصل کړې
بيا ښکارې ته هر چاته د ميرويس نيکه پـه رنـک کـې

د غازي امان په دور کې خلـک لاړل پـه بورسـو کـې
پراته و بـې تعليمـه خـو يـو دم راغلـل پـه ننـگ کـې

مياخېل يې په ارزښت بانـدې پـوه شـوی و لـه وختـه
نو ځکه يې صـفت وکـړو صـنفيانو تـه پـه زنـگ کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

افغانــه ورشــه وران حــالات د خپــل ورور وگــوره
په خپل وطن کې زخمي زړونـه د هـر مـور وگـوره

دلته حزبونه دي جـوړ شـوي خپلـې گټـې گـوري
لږ ځان خبر که دغـه فـرق د سـپين او تـور وگـوره

اللــه ويــلي چـــې دوزخ تـــه بـــه دوي ولېږمـــه
ځان دې نـور سـم کـه ای ظالمـه درب زور وگـوره

د دغــې اور نــه بــه اويــا ځلــې دا گــرم وي تــل
که دوزخي شـې بيـا بـه پـوه شـې هغـه اور وگـوره

مياخېل ته غوږ شه نيک عمله شه جنت حاصـل کـه
که بد عمله وي بـد حـال دې بيـا پـه گـور وگـوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــه خپــل هیــواد د تــا د بــم نــور آزمــایش نــه مــنم
چې تا یې تل کـړی کومـک دغـه داعـش نـه مـنم

که مور او پلار هم راته ووایي چــې وران کــه وطــن
اصــلي پښــتون یــم دا بــې ځایــه خــواهش نــه مــنم

ته اوس لا څوک یې چې په ما باندې امرونـه کـوې
ملــک نــه مــې وزه نــور د تــا دا فرمــایش نــه مــنم

زمــا وطــن دې اشــغال کــړی د کومــک پــه بهانــه
نــور زه د دروغــو او د چــل دا نمــایش نــه مــنم

میاخېل نن غږ کـوي پـه خپلـو هیوادوالـو بانـدې
پـــه خپـــل وطـــن د هلکـــانو آرایـــش نـــه مـــنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځـان بـه راويښ کـړو پـه خپـل متـو بـه بـلا وتـړو
جنګ به نور بس کـړو زنـدګي بـه پـه ښـکلا وتـړو

ژونـدون بـه وکـړو خوشـحالۍ او پـه يـووالي سره
چـــې پـــه وطـــن د تورتمـــو هـــره کـــلا وتـــړو

وطن ته کـار وکـړو او سيال يـې کـړو د نـورو سره
پـه دغـه کـار بـه د مظلـوم د خـولې ژړا وتـړو

د خپـــل وطـــن د پرمختـــګ او آبـــادۍ لپـــاره
ټـول بـه پـه ګـډه سره خپلې،خپلـې مـلا وتـړو

چې نظـام جـوړ او نفـاق خـتم شـولو ای *مياخېلـه*
په خپـل هيـواد کـې بـه بيـا مخـه ددې غـلا وتـړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه هميشه د خپل د خوږ زړګـي زخمـو کـې ګـير يـم
چې کنډوالـه دي هغـې لارو او کوڅـو کـې ګـير يـم

په څلور خواوو کـې پراتـه دي راتـه سـخت دشـمنان
پرمختګ نه شم کـوی زه خـو پـه اغـزو کـې ګـير يـم

زما په ځوان کـې احسـاس نشـته دی ګنـاه کـوي تـل
څنګـه بـه وکـړم عـدالت پـه رشـوتو کـې ګـير يـم

د جهاد نوم بانـدې اوس دلتـه قتـل عـام کـوي دوي
دوي خپل هدف لري د بل چا په فتنـو کـې ګـير يـم

مياخېل خو کړی شاعري چې خپل ولس بېـدار کـړي
هـر چـا تـه وايـي چـې لـه درده غزلـو کـې ګـير يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هر خوا کې بــم آلــوزي مــورې تــر بــازاره نــه ځــم
زه خو ډارېږمه چــې مــړ نــه شــم تــر ښــاره نــه ځــم

پـــه ښـــار کـــې زړه زمـــا درزيـــږي د بمـــو د لاســـه
له ډېرې وېـرې مــې زړګــی وي بــې قــراره نــه ځــم

زه خـــو خـــبر يمـــه چـــې آلـــوزي بمونـــه ښـــار کـــې
همدې لپاره به هــيڅ وخــت پــه هغــه لاره نــه ځــم

اوس يې جومات او هــديرو کــې هــم بمونــه ايښــي
زه مـــې د نيـــا او د بابـــا قـــبر تـــه پـــلاره نـــه ځـــم

مياخېله واوره زما ژونــد يــې پــه پيســو خــرڅ کــړی
لېـــونی نـــه يمـــه پـــه خپلـــه خـــو تـــر داره نـــه ځـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راتــه خاينــه اوس د کــوم عمــل ســزا راکــوې
نـه يمـه پـوی چـې تـه سـزا د کـوم گنـاه راکـوې

زمـا ځوانـان دې شـهيدان کـړل پـه بمونـو بانـدې
مظلــوم افغــان يمــه تــر کلــه بــه جــزا راکــوې

ټوپک بيا راکړې چې زه جنګ ته بدلـه دې واخلـه
دا خو په دې مانـا چـې لاس کـې مـې بـلا راکـوې

زه نــور د جنــګ او د بمــو نــه ســتړی شــوی يمــه
جنګ به نور ونکړم که لاس کـې مـې دنيـا راکـوې

مياخېـل پـوهيږي چـې تـه نلـرې د خـير ارادې
ځکه خوښي کـې مـې هـر وختـې تـه ژړا راکـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یمــه افغــان د خوشــحالیو نــه محــروم پــاتې یــم
پلار مې شهید شو د مور غېږه کې ماشــوم پــاتې یــم

ډېر یم بې وسه ځکه حق مې د چا نــه شــم غوښــتی
د پیدا ښت نه مــې تــر اوســه زه معصــوم پــاتې یــم

هر څوک مې وژني د چا زړونه په ما درد نــه کــوي
زه خو هک پک ورته حیران لکــه د بــوم پــاتې یــم

د دومــره ســختو سره بیــا هــم نــه مــنم اســتعمار
تــاریخ مــې ولولــه هــر چــا تــه زه معلــوم پــاتې یــم

د غریبــۍ او نــادارۍ پــه دې حــالاتو کــې هــم
میاخېل سخي شو زه تر اوسه پورې شــوم پــاتې یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خپل ملت په خاطر رب ته مې ژړا کې وايم
چې سوله راشي دا خبره په هر دعا کې وايم

خوشحالي نشته په وطن د زړه نه، نه خاندمه
زه له ډېر درده تل خبرې په خندا کې وايم

رحم دې ونکړو په ما ډېر دې کړم وران خاينه
د تا ظلم به کيسه هغې دنيا کې وايم

تېروم هر ډول سختي غلامي نه منمه
دغه خبره مې بچو ته هر بيګاه کې وايم

خپل وطنوالو ته هميش *مياخېل* ويلي داسې
ددې ملت په درد غزلې په بشکلا کې وايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپک به کېدم نور به ځان ته یو بل یار لټوم
چې پکې خېر وي زمونږ نور به هغه لار لټوم

جنګ مې په خپله و جوړ کړی څه فایده یې وکړه
شوم پښیمان اوس سرګردان د امن ښار لټوم

په جنګ پیدا په جنګ کې لوی په جنګ کې زوړ شولمه
ډېر یم خفه ځان ته د خیر یو کاروبار لټوم

جنګ به نور ونکړم په ژوند کې نور تعلیم کومه
دا اراده لرم قلم په زور به کار لټوم

میاخېله پوه شوم چې په ژوند کې تباه کیږو مونږه
نور به په سوله کې د خوږ ژوړګي قرار لټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژونـد مـې تیریـږي د وطـن د ترقـۍ پـه طمـع
د ماشـــومتوبه یمـــه زه د ابـــادۍ پـــه طمـــع

دې خاینـانو تـه مـې وینـي د بـدن کـوي جـوش
یمه ماشوم ځکه خو ناست یـم د ځـوانۍ پـه طمـع

کـوم تعلـیم چـې زه حاصـل کړمـه بناېسـته وظیفـه
ارمان مې خاورې شي شهید شم د چوکۍ پـه طمـع

نور به تـر کومـه دا حـالات وي پـه وطـن کـې زمـا
ځواني مې تیره شوه شوم زوړ د خوشالۍ پـه طمـع

زه یـــې لـــرم داســـې امیـــد د جوړېـــدو *میاخېلـــه*
لکـه فرهـاد چـې ولـو ناسـت د شـیرنۍ پـه طمـع

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دغــه وطــن خــو زمــا کــور دی لــه دې کــوره وزه
درتـــه بـــه يـــې وګرځـــوم اور لـــه دغـــې اوره وزه

په دې وطن کې دې راتلـو سره شرونـه جـوړ کـړه
مـــا خـــو بللـــی نـــه يـــې راغللـــې پـــه زوره وزه

ښه ورځ بـه ونـه ګـورې مـا نـه زه هـم يمـه افغـان
دغـــه خـــبره بـــه همـــيش کـــوم تـــر ګـــوره وزه

چې دې پرون په هغه بم کې زما ځـوان شـهيد کـه
ډېـــر يـــې ظـــالم د هغـــې ښـــځه وه سر تـــوره وزه

له ډېره درده *مياخېل* داسې وويـل سـتا پـه خـلاف
جهـــاد تـــه ځـــم شـــاعري نـــه کومـــه نـــوره وزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپل وطن کې د مشرانو خيانتونه وينم
چې ول آباد اوس خو ويجاړ هغه ښارونه وينم

هيڅ وطنوال مې خوشحالي نه لري خپل وطن کې
ځکه چې هرې خواته ګورمه دردونه وينم

هغوی لا څه کوې چې ځان ته کله فکر وکړم
بيا مې بدن کې د خپل خور زړګي زخمونه وينم

داسې کار نه ګورم چې راشي زما خوله کې خندا
په هرې ورځ د خوشحالۍ په ځای غمونه وينم

اوس مې وطن دی د بمونو يو غټ کور *مياخېله*
په هرې خوا د بې ګناه خلکو مرګونه وينم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وطنه ستا د جوړېدو خو زه ارمان لرمه
د آبادۍ لپاره ښه ښاېسته ځوانان لرمه

مونږه خاپوړې کړي تا کې ته خو مور یې زمونږ
له برکته دې يو نوم زه د افغان لرمه

لکه د هر چا په شان ته په مونږه حق لرې ډېر
خيانت به ونکړم له تا سره ايمان لرمه

د تا حقوقو باندې پوه يمه له وختې نه زه
پاک مسلمان يمه په کور کې مې قرآن لرمه

مونږ خو نړۍ سره په هر څه کې يو سيال *مياخېله*
آن چې په غرونو کې مې لعل د بدخشان لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوريږم د تعليم پر ځای وطـن کـې مـې نـن جنـګ دی
هر ځای ته چې اوس ګورم د شـهيد پـه وينـو رنـګ دی

غريـــب و کـــه مالـــداره دې حـــالاتو کـــې تبـــاه شـــو
د جنګ د لاسه هر ځای کـې اوس خـان زمـا ملنـګ دی

بمونـــه پـــه هـــر خـــوا کـــې انفجـــارکوي څـــه وکـــړم
فقــط چـــې شـــهادت د دوي د پـــلار پـــه مـــا قلنـــګ دی

چې ملک ته سوله راشي او بيا خـلاص شـم لـه دې حالـه
په کار راته ميرويس او احمدخان غونـدې يـو ننـګ دی

مـــلا چـــې د جهـــاد راتـــه تبليـــغ کـــوو ***مياخېلـــه***
خپل رب يې دی هېر کړی اخته شوی اوس په بنـګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه خــــو د کفــر خــــلاف ځــان نــــه القاعـــده جـــوړوم
همــــدې کفـــارو تــــه وطـــن کـــې خطـــره جـــوړوم

ملـــک تـــه مـــې راغلـــې د کومـــک پـــه بېلابېلـــو نومـــو
ځان دې اوس ټينګ کـه زه خـو تـا تـه دسيسـه جـوړوم

ظاهر کې دوست خو په باطن کې غټ دشمن يـې زمـونږ
پـــه خپلـــه خـــاوره کـــې بـــه تـــا تـــه هـــديره جـــوړوم

تـه خـو کوشـش کـوې چـې ومـې ويشـې څـو تقسـيمه
د تـــا د کـــار پـــه خـــلاف تـــل لويـــه جرګـــه جـــوړوم

مياخېلـــه ليکـــې د ملـــت پـــه درد کـــې تـــل غزلـــې
کـــه دې وي خوښـــه لـــه شـــعرو دې کتابچـــه جـــوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپـــک را اخلـــو د تعلـــيم سره بېلتـــون کـــوو مـــونږ
د بـــې عقلـــۍ او نـــاپوهۍ سره ژونـــدون کـــوو مـــونږ

پـه دې خــو پـوی نـه يــو چـې علـم د ملـت رڼـا ده
په بدبختۍ او ځان ځانۍ کې اوس وېشـون کـوو مـونږ

اردو طالـــــــب ولي طالـــــــب زمـــــــا اردو وولي
دغـــه کارونـــه د پرديـــو پـــه لمســـون کـــوو مـــونږ

که د ټوپک پر ځای قلم ته مـونږ ارزښـت ورکـړو ډېـر
بيـا بـه پـه کـلي کـې ارام سره سـکون کـوو مـونږ

مياخېل ټينگار کوي چې علم ضروري دی ډېـر زيـات
همـــدې لپـــاره د قلـــم سره تـــړون کـــوو مـــونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ملک مې وکړي ترقي داسې احساس ووینم
کاش دا خبره د هر ځوان په خوي خواص ووینم

چې په ظاهر کې ابادي او په باطن کې مرداري خوښوي
ستا د دوکو او د خیانت به بیا براس ووینم

کار به شروع کړي په معدن کې د خدمت په نامه
بیا به د خرخ لپاره لاس کې یې الماس ووینم

ته غټ خاین یې خادم نه یې د ملت مجرمه
زړه به مې یخ شي چې د جرم دې قصاص ووینم

ای بې غیرته ستا په حق کې *میاخېل* داسې وایي
ډېر به شم خوښ چې نوک ویستل دې په پلاس ووینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه د پخــوا پــه شــان مــزه پــه مــازیگر نــه ویــنم
د کلي نجـوني چـې ورتلـې هغـه گـودر نـه ویـنم

چــې پښــتنو یــو بــل تــه لــرې نــه سـلام کولــو
اوس هغــه مینــه او محبــت پــه لــر او بــر نــه ویــنم

دلتــه خــو ســوله نشــته بــم پــه هــرې خــوا آلــوزي
ځکه ځوانان مې پـه بـاغو کـې پـه چکـر نـه ویـنم

کـه خـدای دعـا زمـونږ قبولـه کـړه او سـوله راغلـه
بیا به یم هـر ځـای تـه روان ځکـه خطـر نـه ویـنم

میاخېل خو وایي چې کافر هم د انسان خېرخــواه وي
د تــل لپــاره ورتــه هــیڅ پــه بــد نظـر نــه ویــنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای افغان وروره په خپل منځ کې دښمني مه کوه
د احمدشاه بابا لمسیه ناپوهي مه کوه

زمونږ وطن کې خو سر لوړي افغانان تېر شوي
ته د هغو په څېر شه وروره خرابي مه کوه

نړۍ ته وښایه چې ته هم له هغو کم نه یې
ملك ته صادق اوسه سر ټېټې زندگي مه کوه

که کوم ریس یې ته نو حق بیا تل حقدار ته ورکه
که دا غریب وي یا مالدار بې انصافي مه کوه

میاخېل وینا کوي په شعر کې مسلمان ملت ته
که ته جنت غواړې ای ځوانه بې دیني مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سخته زغملی شمه دومره نازدانه نه يمه
ځان درنه ګڼمه تاريخ کې افسانه نه يمه

له ماشومتوبه د جهاد په لوري ووتلم
زه خو ويده کله د مور په زنګانه نه يمه

د ازادۍ لپاره مونږه شهيدان ورکړي
کم عقله پوه شه چې شوقي د مېخانه نه يمه

په دې نړۍ د شجاعت زمونږ پوښتنه وکړۍ
تاريخ مې وايي زه د دروغو خزانه نه يمه

مياخېل تل وياړي په جهاد باندې او داسې وايي
همدغه بس دی چې ذليل په ژوندانه نه يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دې خاينـــانو تـــه کينـــه د زړه پـــه تـــا ســـاتمه
اوس خو زور نه لرم زړګی مې ورتـه غـل ساتمه

چې برابر شو کلـه زور مـې بيـا يـې نـه پريږدمـه
په مقابل کې يـې ودرېـږم خپـل ځنګـل ساتمه

کــه پــه لانجــه شــو د خــبرې د اثبـات لپـاره
په حافظـه کـې مـې همـيش ورتـه متـل ساتمه

د خاينـــانو ملګرتيـــا راتـــه ارزښـــت نـــه لـــري
نو ځکه ځان مـې د ښـو خلکـو سره مـل ساتمه

مياخېل رښتيا ليکي شعرو کې او تل داسې وايـي
زه خو صادق يمه له دروغـو خپـل غـزل ساتمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوند کوي چې کلي کې مې غـم نـه وي
خوښ به شمه ښار کې مې چې بم نـه وي

ناست به وي دوستان زما په خوا کـې تـل
ډېر به شـم خوشـحاله چــې مـاتم نـه وي

څوك چې د خېر فكر لري دې ملك تـه
دی دې بیـا زمــونږ لــه سره کــم نــه وي

خېــر دی کــه خــبرو کــې غلــط شــومه
کلــه ، کلــه فکــر د چــا ســم نــه وي

ډېــر وربانــدې وځــورېږم زه *میاخېــل*
چرتــه چــې بیـا قــدر د قلــم نــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپـک لرمـه پـه شـاجور کـې يـې مرمـۍ نـه لـرم
چې درد مې ښه کړي په وطن اصلي ګولۍ نـه لـرم

زه خــو محتاجــه يمــه هــر چاتــه ددې لــه وجــې
يمه سـپين ږيـری زه خـو وس د مـزدورۍ نـه لـرم

چې څوک مې قدر او عزت نه کوي خپل وطن کې
دا يـې علـت دی چـې غريـب يمـه مـانۍ نـه لـرم

زمــا بچــي دي وږي تــږي پــه وطــن کــې ربــه
نــور پــه مــونږ رحــم وکــړه وســه د زارۍ نـه لـرم

مياخېلــه وګــوره خيانــت کــوي زمــونږ رهــبران
ځکه خوشحال يم چې دولت کې کوم چوکۍ نـه لـرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغــه ســړی د کــور ســامان اوس پــه بــازار خرڅــوي
خو په اصليت کې خپل ايمـان دا پـه کفـار خرڅـوي

نيت يې دی کړی چې وطن پرېږدي خارج ته لاړ شي
د دغــه تــګ لپــاره ځمکــه د خپــل پــلار خرڅــوي

کــه ددې ځمکــې پــه پيســو بانــدې يــې تــګ ونشــو
دا بــې غېــرت بــه د مېــرمن د غــاړې هــار خرڅــوي

بيــا هميشــه يــې د وطــن پــه بيلتــون زړه ځــوريږي
دوي خو په خپله د خپل خــوږ زړګــي قــرار خرڅــوي

مياخېل مين په خپـل وطـن دی او بيـا داسـې وايـي
هلته خو نجونې پـه ځوانـانو خپـل سـينګار خرڅـوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشــــاله تلـــى و اوس بېرتـــه پـــه خفګـــان راغلـــى
هغــه چـــې ديـــن نـــه و منكـــر اوس پـــه آذان راغلـــى

په خپلو كـړو، شـو پښـېمان توبـه يـې رب تـه وكـړه
د پـــلار يـــې نـــه منلـــه اوس ورتـــه ارمـــان راغلـــى

ټوپك يې كېښودو پـه ځمكـه راغـى سـوله يـې وكـړه
په قدر يې پـوه شـو ځكـه كـلي تـه دا ځـوان راغلـى

د دغــه ځـــوان نـــه عـــبرت واخلـــۍ او قـــانون ومنـــۍ
تاســـو د لاســـه مـــې وطـــن كـــې دا خـــزان راغلـــى

مياخېـل يــې قــدر پــه ډېــر مينــه هميشــه كــړى دى
چې يې حجرې ته كوم غريب او كه كوم خـان راغلـى

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لږ ځان را ويښ کړه د وطن خـراب حـالات وګـوره
ماديـات مهـم نـه دي د ژونـد لـږ معنويـات وګـوره

ډېر زيات بې عقله يې له هيڅ شي نه خبر نه يې تـه
ځان دې کړه پوي د ملنګ جان هغه کليات وګـوره

لس ګون به نه لرې د ورځې به د سـلو ډېـر خـورې
ځان دې کنټرول که دا بـې ځايـه خرابـات وګـوره

په هر نيک کار کې دې دعا د مور او پلار نـه واخلـه
بيـا دې پـه کـار کـې د دعـا دا برکـات وګـوره

مياخېل خو ليکي حقيقت په خپل شعرونو کـې تـل
کـه بـاور نـه کـوې نـو ورشـه غزليـات وګـوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اوس که ورځې هغه ډالر په موسسو کې نشته
صادق سړی خو د دولت په ادارو کې نشته

مالدار نازېږي چې ډالر او فرونر لرمه
خلک پوه شوي دي چې قدر په پيسو کې نشته

د انقلاب خراب حالات خو مو ماغزه خراب کړه
دا يې علت دی ښه خبره مو ذهنو کې نشته

که بد اخلاقه يې قرآن سره دې ځان اشنا کړه
ښاېسته خبرې خو د مينې کتابو کې نشته

اوس شاعران هم درباريان دي د هر چا صفت کړي
مياخېل بيا وايي چاپلوسي مې غزلو کې نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دولت مې اسلامي دی په دې کې خــو شــک نشــته
هر ځوان مې خطري دی په دې کې خو شک نشته

دنیــا هــم راتــه گــوري خــو څــه کــولای نــه شي
دا کار د پنجابي دی پــه دې کــې خــو شــک نشــته

هر څوک په کې خبرې کړي د خپل فایــدې لپــاره
دا خوي د مسلي دی په دې کــې خــو شــک نشــته

اســلام تــه کــه وگــورو مــونږ ټــول یــو سره ورونــه
پلان خو د غربي دی په دې کــې خــو شــک نشــته

میاخېل باندې یې بوي هم لکه عطــر غونــدې لگــي
دا دود د سپیلني دی په دې کــې خــو شــک نشــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ښــه او بــد تــوپير كــولی شــم شــعور لرمــه
ډوډۍ پــه كــور كــې پخــوم ځكــه تنــور لرمــه

خان تيار خور وي د هر كار نه ځان بـې غمـه گڼـي
پـه مـال نـازيږي داسـې وايـي چـې مـزدور لرمـه

د تـا حيـا ده پـه مـا گرانـه زه بـې شرمـه نـه يـم
زه افغـــاني رســـم او رواج دود او دســـتور لرمـــه

كه يم بـې وزلـه تـه پـه سپكه راتـه مـه كـږه نظـر
زه پـــه ټولنـــه كـــې عـــزت لـــرم كلتـــور لرمـــه

مياخېل دنيـا تـه خپـل غـزل كـې دا خـبره كـوي
د احمدخان او ميرويس خـان غونـدې بـاتور لرمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جانانه چې راځمه زه هر وخت ستا په کوڅه کې
جومات ته ننوزم خدای ته کېنم په توبه کې

چې د قبر عذاب ياد شي بيا پښې مې لرزه شي
خدای ته له ډېر وېرې بيا پرېوځم سجده کې

چې سخته پا ما راشي او د حل لاره يې نه وي
نفلونه بيا شروع کړمه تنها زه په کوټه کې

چې ځان ته فکر وکړم وايم ډېر زه ګنهګار يم
په ياد مې شي بيا وکړم تهجد په نيمه شپه کې

مياخېل ته بخشش وکړه ستا د رحم دربار لوی دی
امتحان ترېنه ته واخله په دې آخري وعده کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوانه آباد دې کړه خپـل ښـار لکـه د روم غونـدې
لاس دې نيـولی دی تــر زنـــې لکــه بــوم غونــدې

ته بايد کار وکړې چې ملك دې ترقۍ ته مخ کـړي
ته کرار ناست يـې لکـه خســـر کـره د زوم غونـدې

تــه بايــد ملــك کــې دې مثبتــې کارنــامې ولــرې
چې نوم دې وشي د ميرويس نيکـه د نـوم غونـدې

کـه کـار ونکـړې او د بـل پـه اوږو بـار شـولې تـه
داسې بيا ښکاري چې يې پروت کاسه کې موم غونـدې

چې جيـب دې ډك وي د پيسـو نـه او مصرف نـه
کــــــــــــــــــــــــــوې
مياخېل بيا وايي دغه ځوان دی ډېر د شوم غونـدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بـــې ځايـــه دې وخـــت مـــه تېـــروه ولولـــه کتـــاب
چـــې ولـــرې اللـــه سره ښاپســـته ســـوال او جـــواب

مرګ نيتـه معلومـه نـه ده ديـن نـه ځـان خـبر کـه
بيا هم وخت درنه تېر نـه دی توبـه وکـړه لـه شراب

په مخ به دې نور وي چـې ۵ وختـه لمـونځ وکـړې
بې دينه مسـلمان يـې ځکـه رنـګ دې دی خـراب

په قرآن خو عمل نه کـوې خطـا بـه شـې دوزخ تـه
نېـک عملـه شـه جاهلـه ژونـد تېريـږي پـه شـتاب

چې دين دې قايم کړی وي پـه حقـه لار روان يـې
مياخېل باندې تل ګران يې بيا پـه شـانتې د ګـلاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

قــــدر دې نشــــته پـــه ټولنـــه شرابي يـــې ځکـــه
چې مور او پلار درته خپـرا کـړي آزاري يـې ځکـه

چې ښه خبرې هـم پـه تـا بانـدې تـل بـدې لګـي
ملامت نه يې ماشومتوب نـه تـه چـرسي يـې ځکـه

پـــه کليوالـــو بانـــدې ځکـــه تـــه ملنـــدې وهـــې
ځان ته غټ فکر کوې ته خو اوس ښاري يـې ځکـه

بـد عمـل مـه کـوه چـې ښـه درسره نـه ښـکاريږي
دا يې علـت دی چـې لمسـی د ابـدالي يـې ځکـه

مياخېل خو وخـت تېـروي تـل د نيـک عملـو سره
زه خـو وخـت نـه لرمـه تاتـه تـه بنګـي يـې ځکـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مالدار خوشحاله دی چې ښه فرېمانه مال لرمه
خلکو ته وايي چې غريب باندې تل خيال لرمه

زما غريب خپلو بچو لپاره غواړي خيرات
دا څنګه خيال دی زه له تا نه دغه سوال لرمه

څومره بخيل يې په هيڅ چا دې زړګی درد نه کوي
يتيم خو وايي چې کومك وکړه اوبال لرمه

زکات خو فرض دی په دوي باندې دوي يې نه ورکوي
هر يو مالدار سره په دې باندې جنجال لرمه

مياخېل خو وايي غريبی کې دا يخني راغلله
که کمپل نه لرم نو درې ګزه دستمال لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرې نه شرمېږمه هــر ځــای کــې غريبــي مــې کــړې
چې حــلال وګــټم هــر چېرتــه مــزدوري مــې کــړې

چې چېرتــه لاړ شــمه د کــار لپــاره رب مــې ګــوري
دروغ زه نه وايمه کار کــې ښــه خــواري مــې کــړې

په غريبۍ کې هم سر ټيټــی نــه يــم هــيڅ چاتــه زه
خپل او پردو سره هر کار کې ښه ځواني مــې کــړې

چې کوم مشکل په ما راغلی د خپل رب دربــار کــې
سجده مې ايښې ده او ډېر عذر او زاري مــې کــړې

ددې کـــارونو تـــر ځنـــګ يـــو خـــبره بلـــه کـــوم
مياخېـــل ويلـــې خونـــدوره شـــاعري مـــې کـــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپلــه یـــې گمـــراه نصـــیختونه ماتـــه مـــه کـــوه
غلـــی شـــه چاپلوســـه صـــفتونه ماتـــه مـــه کـــوه

نــه مــنم خـــبرې دې پـــوهېږم دروجـــن یـــې تـــه
نــه ډارېـــږم تـــا نـــه نـــور گواښـــونه ماتـــه مـــه کـــوه

غلام خـــو دې څـــه نـــه یمـــه چـــې ومـــنم امرونـــه دې
نـــه درزم پـــه خولـــه دې اوزونـــه ماتـــه مـــه کـــوه

زه دې استعمال کړمه کـه گـیر تـه مـې تـه راغللـې
ولم دې پـــه سر بیـــا ډېـــر عذرونـــه ماتـــه مـــه کـــوه

شکمن وم پرې *میاخېل* چې دا خـاین ددې ملـت دی
اوس خـــو بـــاوري شـــوم ســـترگکونه ماتـــه مـــه کـــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې عمل کې دې اخلاص وي عبادت کې حسابيږي
چې خبرې پسې شا کوې غيبت کې حسابيږي

د غريب او مالدار شخړه کې چې حق فيصله وکړې
نيکي به الله درکړي عدالت کې حسابيږي

چې ښه چا سره وکړې د الله رضا لپاره
چې مطلب دې پکې نه وي صداقت کې حسابيږي

الله ته توبه وباسه چې نه ترينه خلاصيږي
يوه يوه ګناه به دې قيامت کې حسابيږي

مياخېل په ملګرتيا کې ډير صادق دی ای ملګرو
که څوک ورسره چل کوي خيانت کې حسابيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په قـدر بـه يـې پـوی شـې تـه خپلـه کلـه پـلار شـې
ارمان به د خـدمت وکـړې چـې قـبر تـه گـوزار شـې

چې پلار ته دوکه ورکـړې او پېسـې ترېنـه بيـا واخلـې
قـمار تـه بـه دې زړه کيـږي روان بـه پـه بـازار شـې

د پلار حلال پېسې به دې حرام کار کې مصـرف کـړې
سگرټ او چرس بـه ووهـې بيـا لـږ شـانتې خـمار شـې

حرام کار پسې گرځـې خـو افسـوس بـه وکـړې هلتـه
چې پلار دې شي وفـات او بيـا تـه پـاتې د قـمار شـې

مياخيـــل درتـــه خبـــرا کـــوي لوچـــك او لنـــډغره
چې مړ شې زر تر زره د خدای قهـر کـې گرفتـار شـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

يوه ورځ به تــول مــړه کېــږو دنيـا نــه کــړي ګــذاره
دا راغـــــلي د قـــــرآن پــــه څلورمــــه ســــپاره

چې رب زمونږ قاضي دی په ورځــې د قيامــت کــې
همـــــدا د مســـــلمان ده بهترينـــــه خـــــاطره

ددې دنيا تپوس به پـه پـه هغـې دنيـا کــې کيــږي
رازه چـــې نبـــه اعـــمال وکـــړو زمـــا ده مفکـــوره

په اسلام بانـدې عمـل وکـړو او ويـې رسـو بـل تـه
خــدای بــه وځلــوي مــونږه بيـا پــه شــان د ستاره

په جنګ کې ګټه نشته ده او سوله خــير خــواهي ده
راځــه چـــې ســوله وکـــړو د *مياخېــل* ده مشـــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای مسلمانه زه له تا نه یوه غوښتنه کوم
عمل دې نېک کړه دا د زړه درته بلنه کوم

الله خو وايي چې توبه وباسه بدو نه دې
زه مهربانه يم بنده ته مې بښنه کوم

ته یې غافل چې کله راغللې زما حضور ته
د ښه او بدو عملو دې بیا پوښتنه کوم

ورته به ورکړمه جنت چې نېک عمله وي څوک
بل چې خپل دین یې قایم کړی وي دا ژمنه کوم

دا آخرت په ورځ خو خپله ته قاضي یې ربه
مياخېل خو وايي په همدې درنه مننه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

امتـــي د محمـــد يـــې گـــوره ځـــومره بختـــور يـــې
د اللـــه مهربـــاني ده آخـــرت كـــې معتـــبر يـــې

فيصله زمونږ د رب ده څوك غريب څوك بـه مالـدار وي
خفـه نـه شـې مسـلمانه د ديـن نـزد كـې برابـر يـې

په فساد كې ته اختـه يـې پـه رشـوت هـم نـه مړيـږې
د خير كار وكړه نور بس دی د مظلوم ملـت رهـبر يـې

امتحان كې ته راگير يې قومندانـه ځـان دې سـم كـه
په هر چا كوې ظلمونه د خدای قهر نـه بـې خـبر يـې

مياخېل درته نصيحت كوي چې رب درنـه راضـي كـه
يوه ورځ به ته مـړ كيـږې كـه هـر څـومره زورور يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای مسلمانه ځان اصلاح که شیطاني مه کوه
تنها ځان مه گوره هر کار کې بدنیتي مه کوه

د منافق سړي عادت وي همیشه لپاره
په وعده نه وي ولاړ ته خو بې لوزي مه کوه

دا هم گناه ده چې ته وکړې په هر کار کې اسراف
دین مو اسانه دی په ځان ډېره سختي مه کوه

که غواړې ولرې ټولنه کې په هر چا قدر
ته د مشرانو مخ کې نور بې ادبي مه کوه

میاخېل ته غوږ شه که ته غواړې چې ارامه اوسې
دین دې قایم که نور په ژوند کې غلطي مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له خــدای نــه ډار لرمــه زه پــه چــا تهمــت نــه کــوم
زه خو هـر چاتــه مــې کيســې د صــداقت نــه کــوم

کــه نفــس لرمــه نــو ويــژدان ورسره خــواکې لــرم
همــدې لپــاره پــه ظــالم هــيڅ شــفقت نــه کــوم

د خــدای رضــا لپــاره هــر وخــت کــې خــبره کــوم
د چاپلوســـۍ لپـــاره هـــيڅ د چــا صــفت نــه کــوم

په دې هم پوه شۍ چې مې ژوند کې دا عادت لرمه
تل مې خبرې د خپـل پـوهې او حمکـت نـه کـوم

غم دې *مياخېل* سره شريک که ځکـه داسـې وايـې
د راز خــبرو کــې هــيڅ کلــه خيانــت نــه کــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دنيـا غمونـه هېـر کـړي او آرام سـړی ويـده شي
او ځان ترينه بـې غمـه کـړي مـدام سـړی ويـده شي

بې خوبه به وي هر سړی تـر نيمـو شـپو چـې کينـي
عصاب به يـې آرام وي چـې ماښـام سـړی ويـده شي

گـذاره کوټـه کـې نـه کيـږي د دوبي پـه موسـم کـې
ډېر خوند کوي چې اوړي کې په بام سـړی ويـده شي

ځوريږي به په زړه کې مجبوريـت نـه بـه يـې زغمـې
د مينـې پـه کيسـه کـې چـې ناکـام سـړی ويـده شي

د *مياخېل* په شمول هر څوک ورته دعا کوي په لمونځ کې
چې قـبر کـې همـېش پـه ننـگ او نـام سـړی ويـده شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښاپسته خبرې اورم روزمره زه په پوهنتون کې
چې وزګار شمه له کاره بیا خو ناست یم کتابتون کې

د علمه چې خبر شوم برکت د مطالعې و
دې خلکو خو چټي ویل فایده ده درملتون کې

د اسلام پینځه بنا خو ماشومتوب کې راته یاد و
ښودلي و استاد راته د وخته وړکتون کې

کوچنیوالي نه مې خوښ و د مشرانو مجلسونه
همېش به پکې ناست وم ښه عادت مې و ژوندون کې

همدغه مې خویونه و که ډېر معلومات غواړې
میاخېل کره بیا لاړ شه درته ناست دی مېلمستون کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لړم چیچلی یې لـږ صـبر شـه اوس میـا بـه راوړم
که د میـا دم کـې څـه تـاثیر نـه و مـلا بـه راوړم

رنګ دې خراب شو ورو په ورو د لړم ټک باندې
نغدې خو نه لـرم عـلاج تـه دې د غـلا بـه راوړم

حقیقـي غـل نـه یـم حـالاتو مجبـور کـړی یمـه
که غلا کې ګیر شومه په ځان باندې بـلا بـه راوړم

که د خدای رحم وشو خلاص شومه له دې بلا نـه
مور خو دې نه لـري دنیـا نـه دې طـلا بـه راوړم

میاخېله وګوره یو پلار خپل زوی ته څه نه کـوي
که چېرته ښه شولې خیرات کې دې بیا غوا بـه راوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نازونــه مــه کــوه جانانــه چــې بيــا نــه بــه يمــه
ماښام کې مه راځه وختــي راځــه ويــده بـه يمــه

چــې کلــه راشــې او زمــا سره ديــدار وکــړې تــه
په هغه ورځ له نــورو ورځــو نــه بيــا ښــه بــه يمــه

چې راته راکړې ته وعدې د خپل راتلو دې کلــه
بيا خــو حتمــي پــه انتظـار کــې د کاتــه بــه يمــه

راباندې مه کــوه ظلمونــه پــه مــا ډېــر ځــوريږي
ته خو خبر نه يــې ای مــورې د چــا زړه بــه يمــه

رابانــدې وکــړل ډېــر کبرونــه او نازونــه *مياخېــل*
ارمان به وکړي وخت به تېر وي بيا واده بــه يمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راتــه ډېـر مـه گــوره ظـالمې چــې بدنامـه بـه شــې
که چا شک وکړو نو اعتبار کې دې بیا خامه بـه شــې

کله ځان تـه شــو وصـال کــې بـه بیـا وکـړو دیـدن
زړه دې لـږ صـبر کـه جانانـه چــې ناکامـه بـه شــې

که په وصال کې دې زړه تنګ شــو او روانـه شــولې
نه دې پریږدمه لـږ بـه تـم شــې بیـا روانـه بـه شــې

که مونږ قسمت چېرته یو ځای کړو او د رب رضـا وه
د زړه ارمــان بــه دې پــوره شي او آرامــه بــه شــې

تــه د *میاخېــل* غمونـــو وخـــوړلې خـــواره شـــولې
که په نصیب دې شو خوښی نه گل اندامـه بـه شــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د غشـو خيـال کـوم چـې کلـه دې بڼـو تـه گـورم
راتـه رايـاد شي چـې د تـا لارو کوځـو تـه گـورم

زه يمـه شـيخ درتـه اظهـار د مينـې نـه شـم کـوی
راتـه حيـا راځـي چـې کلـه مـې تسـبو تـه گـورم

پـه تـا مـين يـم د خـانۍ دې پـروا نـه لرمـه
په خدای باور وکړه کـه زه بـه دې پيسـو تـه گـورم

په غريبۍ کـې مـې زړگـی رانـه سـتا مينـه غـواړي
ځان ته حيرانه شم چې کلـه مـې خيـالو تـه گـورم

مياخېله فکر مـې بـدل شي چـې کتـاب دې لـولم
دربانـدې وياړمـه چـې سـتا دې غزلـو تـه گـورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څو کاله وشــول چــې خــبر دې لــه احوالــه نــه يــم
کــډه دې لاړه لــه دې کــلي زه خوشــحاله نــه يــم

زړه مــې ځــوريږي هميشــه د تــا بيلتــون کــې لــيلا
تر اوســه خــلاص د تــا د مينــې لــه جنجالــه نــه يــم

له کومه وخته چې دې کــور لــه دغــې کــلي تللــی
په رب قسم په ځان مې پــوه لــه هغــې کالــه نــه يــم

الله ته طمع لرم يو ځای به شو بيا کــوم وخــت کــې
نــا اميــد شــوی خــو زه ســتا لــه دې وصــاله نــه يــم

له جدايۍ نه مې ډېر وخت تېــر شــوی ای *مياخېلــه*
اوس خو په مينه کې له هــر چــا سره ســياله نــه يــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چــې تــه لاړلــې جانانــه ارمانونــه مــې شــول خــاورې
چې دې کبر په ما وکړ ټول خوبونه مې شــول خــاورې

د بيلتـــون پېښـــه دې داســـې يـــوه غټـــه حادثـــه ده
چې زغملی مې هيڅ نه شو پلانونه مــې شــول خــاورې

له کوم وخته چې ته شولې د بـل چـا د ژونـد ملگـری
په ځان پوه شومه ملگرو ديدنونـه مــې شــول خــاورې

عـــادت شـــولمه يـــاره جـــدايۍ سره دې نـــوره
نو ځکه پـه خپـل وار سره غمونـه مــې شــول خــاورې

ملگـرو تـه مجلـس کـې نـن *مياخېـل* وويـل داسـې
د وخـت پـه تېرېـدو سره يادونـه مــې شــول خــاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د تـا لپـاره خـو د بـر کـلي گـودر مـې خـوښ دی
چې دې کوم پکې دیدن ځکه سحر مې خـوښ دی

چـې ورتـه هـر وختـې روانـې وي د کـلي نجـونې
په تپول ورځ کې لیلا وخت د مازیگر مـې خـوښ دی

د تا دیدن بانـدې زه اخلمـه پـه مـن مـن پـه غوښـې
که دې لېدو کې کوم خطر وي بیا خطـر مـې خـوښ دی

چـې مخـامخ شـو د دیـدار پـه حـال کـې یـاره زمـا
راته ته گوره ډېـر پـه مینـه سـتا نظـر مـې خـوښ دی

نـه کـوم مینـه کـې دوکـه ورسره هـیڅ *میاخېلـه*
په خدای بارو وکړه چې زړه نه مې دلبر مې خوښ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مه کړه جفا زما د خوږ زړګـي درمان یـې تـه خـو
د خپل د مور او پلاره ما باندې ډېر ګران یې ته خـو

ولـې دې قـدر بانـدې نـه پـوهېږې ای ظـالمې
زمـا د ژونـد د خوشـحالیو یـو ارمـان یـې تـه خـو

زه خو ټول ژوند د تـا پـه نـوم تېـروم ای محبـوبې
زما په مینه چې تـه کـبر کـړې نـادان یـې تـه خـو

را تــه دې راکــړل د دروغــو ډېــر لوزونــه لــیلا
زه یمه پـوه راسره ټـک او بـرګ روان یـې تـه خـو

میاخېل عاشق دی اوس د تا په حسن ځان خبر کـه
پروا یې نه لري چې زوړ یې او که ځوان یې ته خـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په ما خو ښه لګي جانانه دغه درې خبرې
چې راته وايې د واده او د کوژدې خبرې

زما به زړه تنګ نه شي هيڅکله د تا په خوا کې
که راته وکړې ته هميش ډېرې اوږدې خبرې

ډېرې وعدې دې راته راکړې په وصال کې ياره
نه مې هيرېږي په خپل ژوند د هغه شپې خبرې

چې غم دې زور وکړي په ما بيا زه دې خواته راځم
راته کوه بيا په نازو خوږې، خوږې خبرې

په هغه شپه يې په وصال *مياخېل* ته داسې ووېل
چې څوک به ونکړي زما غوندې پستې خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ما پسې بد مه وايه خبر دی بهسودوال دې يمه
يو ځای اوسېږو بيا اخر خو کليوال دې يمه

چې ستا په مينه کې هر څومره په تهمت کې ګير شم
پروا يې نه لرم د زړه نه مينوال دې يمه
ستا په بېلتون کې خو ځورېږم په هر وخت کې ګرانې
خدای ته اميد لرم په طمعه د وصال دې يمه
په غريبۍ کې چې ستا غم رابانددې زور راولي
بيا کار مزه نه کوي ځکه چې په خيال دې يمه
زه به دعا وکړم چې کور کې مې ښادي جوړه شي
زړه مې تنګ شوی وږی تږی د جمال دې يمه

مياخېل خو وايي خدای دې ورسوه غټ مقام ته
ته به مشري وکړې او زه به مرستيال دې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په تا مئین یم د حیا نه څه ویلی نه شم
له رب دې غواړم جدایي دې زه منلی نه شم

زمونږه کلي کې لېدلو ته هم جرم وايي
همدا يې وجه ده چې سم درته کتلی نه شم

ریبار چې ولېږمه و یې شړې کور مخې نه
بیا د ژړا نه بې غېر نور څه زه کولی نه شم

رب ته تل سوال کوم چې راکړي خوشحالي په ژوند کې
په تا ځوریږمه غمونه دې لیدلی نه شم

میاخېل خو وايي په ژوندون کې که زما نه شولې
غم به دې دروند وي په اوږو يې بیا وړلی نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـــه زړه دې وویشـــتم د حســـن دې ســـودا کومـــه
پـــه یـــو ســـاعت کـــې اوس شـــپېته وارې ژړا کومـــه

زما په زړه کې دې خپل ځان لـه تـاج محـل جـوړ کړلـو
بیـا دې پـرې کـبر وکـړ ځکـه خـو خپـرا کومـه

چې غم دې سپک شي د همدې لپاره هر وخـت کـې زه
د بیلتـــون بحـــث دې لـــه هـــر چـــا سره جـــلا کومـــه

داسې ونه وایې چې یـار مـې پـه بیلتـون خوشحال دی
زه خـــو خـــبرې لـــه ډېـــر درد نـــه پـــه خنـــدا کومـــه

میاخېـل خـو وایـې کـه رضـا بانـدې زمـا نـه شـولې
بیـا بـه پـه تـا بانـدې جـادو پـه کـوم مـلا کومـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې راغلی وم خپل کـور کـې دې ويـده و کنـه
زمـا مطلـب ددې راتلـو نـه سـتا کاتـه و کنـه

پـه جـدايی کـې دې پـه هـره لحظـه وسـوم يـاره
پـه زړه مـې درد خـو دغـه سـتا د بېلتانـه و کنـه

ته خو به مسته گرځېدې د چـا پـه غـم کـې نـه وې
ته څـه خـبر وې سـتا دا حسـن مـې پـه زړه و کنـه

سـتا د لېـدو خـو زه همـيش وږی او تـږی ومـه
همـــدا علـــت زمـــا د وزن کمېـــده و کنـــه

مياخېـل تبـا شـو سـتا پـه مينـه کـې غزلـې ليکـې
اصـلي مجـرم يـې دغـه سـتا کـاږه بانـه و کنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په جدایۍ کې دې زما زړګی دردیږي کنه
په میتوب کې سترګې سترګو نه شرمیږي کنه

ګلي کې ستا د حسن غټه اوازه خپره ده
ځان ته پلو ونیسه مخ دې ډېر ځلیږي کنه

مین دې زه یم په قسمت کې د بل چا شولې ته
ځکه له سترګو نه مې اوښکې روانیږي کنه

د خدای رضا به وي دې کار کې زه به څه ووایم
کنه تښتومه دې خو نوم زمونږ بدیږي کنه

میاخېل غیرت لري په مینه کې دې سر نه تېر دی
د ګلي خلکو د پیغوره هم ډاریږي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه خـــو درتلمـــه ارمـــانجن دې د ديـــدار ومـــه زه
نصـــيب مـــې بـــد و ومـــې نـــه لېـــدې بـــيمار ومـــه زه

په هغه ساعت کې چې تصوير دې زما خيال کې راغـی
خلکـو تـه داسـې ښـکارېدم چـې ډېـر خـمار ومـه زه

تا خو به ماته تل ويل چـې زه خـو سـتا يـم پـه ژونـد
ولـــې دې هېـــر کـــړه دا خـــبره د تـــا يـــار ومـــه زه

د تـــا د مينـــې غلامـــي هـــم مـــا قبولـــه کړلـــه
کـــه تـــا منلـــه همېشـــه بـــه لـــه تـــا ځـــار ومـــه زه

مياخېل ويل چې کله پـوه شـومه ټـول غـم دی مينـه
لـــه هغـــې وروســـته بـــه روان پـــه خپلـــه لار ومـــه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که کله راغلمه له تا سره غرمه کومه
بيا ستا په خوښه يوه ښکلې زمزمه کومه

د تا خوښېږي چې چا کړی وي سينګار کې ځان ته
همدې لپاره خو په سترګو کې رانجه کومه

د تا ديدار به مې مطلب وي ستا کوڅې ته درځم
رقيب به وسوځوم انګر کې دې دمه کومه

خدايه زما يې کړې وصال پسې يې ډېر کړېږم
دغه دعا په تهجد کې هره شپه کومه

مياخېل خو وايي چې زړګی نور صبرولی نه شم
د حسن تږی دې يم تا پسې جرګه کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کم عقلـه يـاره خلکـو مـخ کـې نـور اواز مـه کـوه
پـه نيمـه پـوه شـه ای جانانـه پـه مـا نـاز مـه کـوه

غږ دې ډېـر خـوږ لگـي پـه مـا بانـدې خـبره واوره
چـې راتـه وايـې تـه ټپـه ورسره سـاز مـه کـوه

چې څوک خبر نه شي زمـا او سـتا پـه مينـه بانـدې
دغـه خـبره د هـر چـا سره پـه راز مـه کـوه

زه خو راغلـی وم کـور مـخ کـې دې رقيـب ولاړ و
ملامـت نـه يـم نـور کتـل پـه بـد انـداز مـه کـوه

مياخېل يې نه لري پـروا رقيـب بـه هـر څـه وايـي
تـه مـه ډاريـږه نـور پـروا د هـر غـماز مـه کـوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د صاحب شاه صابر د غزل پرليکه

((بې کوره شي چې څوك په بې درکـو پسـې ګرځـي
درانه خلك سپکيږي چـې پـه سـپکو پسـې ګرځـي))

دا څنګــه زمانــه شــوه يــا بدبختــه شــولو مــونږه
دا خلــك اوس د خلکــو پــه خــبرو پســې ګرځــي

ماشوم چې مـې ځلمـی شي بيـا کـوي دا دوه کارونـه
يــا ګرځــوي ټوپــك او يــا د ښــکلو پســې ګرځــي

خــو ګټــه مــو قلــم کــې دی عبــث دي دا کارونــه
که ځوان کې مې احساس وي په ليکلـو پسـې ګرځـي

مــزه خــو هــر څــه نلــري تعلــيم وکــړئ ځوانــانو
مياخېـل يـې خونـد ليـدلی اوس غزلـو پسـې ګرځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

خدایه دا څنګـه زمانـه شـوه اوس خـو نـور راغـلي
ورتــه حېــران یــم پــه رضــا او کــه پــه زور راغــلي

ددې رضـــا او ددې زور خـــبر معلومـــه نـــده
که پوی د زور شوم نو د ټینګې مــې بیـا تــوره نـده
زمـــا تـــاریخ د عـــاجزۍ اجـــازه نـــه راکـــوي
زمـــا وجـــدان د غلامـــۍ اجـــازه نـــه راکـــوي
زما په خاوره کې چنګیز که سکندر او که برایډن راغلـی
په دې هم پوه شئ چې یې دلتـه څنګـدن راغلـی
د انګریزانـــو مقابـــل کـــې مـــو جګـــړه ګټلـــې
د میونـــد جنـــګ راتـــه ملالـــې پـــه ټپـــه ګټلـــې
مونږ خو نران یو زمونږ ښـځو هـم جهـاد کـړی دی
ددې نرۍ ټول تـاریخونو یـې هـم یـاد کـړی دی

نو بیا مو څنګه دا جرات وکـړو چـې راغلـۍ دلتـه؟
په نورو پوه نه یم تابوت اوس ځان ته واخلـئ دلتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــونږ د دښــمن پــه مقابــل کــې نظــر نــه ټيټــوو
يــا بــه غــازي يــا بــه شــهيد شــو خــو سر نــه ټيټــوو

د احمــد خــان د پــاني پــت جگــړه مــو يــاده نــده؟
د هغــې ننــگ او د غــيرت کيســه مــو يــاده نــده؟
د امــان خــان د پــاڅونو نــه هــيڅ خــبر نــه وې تــه؟
دا انگريزانــو د ماتېــدو نــه هــيڅ خــبر نــه وې تــه؟
د شـــوروي اتحـــاد ماتـــه د چـــا نـــه هيريـــږي
دا د يـــوالي لويـــه ناســـته د چـــا نـــه هيريـــږي
د مجاهــد پــه برکــت دوی تــار و مــار شــول دلتــه
څه يې ژوندي څه يې زخمي څه يې مردار شول دلتــه
زما دې خاورې ته چـې سترگې پټـې کـړي دي چـا
يـم بـاروي هغـې تـه حـتمن ښـېرې کـړي دي چـا

دلتــه چــې هــر دښــمن راغلــی هغــې سر خــوړلی
شرمنــده تللــی پــه ســينه يــې تــل خنجــر خــوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماشـــومتوبه د جهـــاد پـــه لـــوري وتـــی یمـــه
جهـاد مـې کـړی تـر هغـې چـې شـهید شـوی یمـه

داسې ښکاریږي چې تـاریخ نـه مـې خـبر نـه وې تـه!
یا هم وطن کـې مـې خـبر د خپـل خطـر نـه وې تـه
نـو زه بـه تاتـه پخپـل ملـک کـې هـدیره جـوړوم
د تـــا لـــه وینـــو هـــره لاره کـــې چینـــه جـــوړوم
د کومکـــو پـــه بیلابیلـــو نومـــو راغلـــې دلتـــه
ډېـر یـم حېـران فقـط زمـا پـه زارو راغلـې دلتـه
زمونږ هېواد تـه ، دې راتـګ نـه بـه خېـر ونـه ګـورې
راتګ خو پرېږده بیرته تـګ نـه بـه خېـر ونـه ګـورې
دلتـــه بـــه خـــاورو سره خـــاورې شـــې زمـــا دښـــمنه
دروغ یـــې مـــه ګڼـــه زه وایمـــه رښـــتیا دښـــمنه

زمـــا وطـــن پخپلـــه غېـــږه کـــې بچیـــان روزلي
تـــاریخ ګـــواه دی همېشـــه یـــې بـــاتوران روزلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احمــد خــان او مــيرويس خــان دلاوري رايــاد ده
ماتــه د هــر يــو نيکــه بيــل بيــل سرداري رايــاد ده

مــا لــه هغــوی د ازادۍ همدغــه لار زده کــړی
د خپل تاريخ نه مې همدغـه يـو غـټ کـار زده کـړی
د آزادۍ لپــــاره تــــل بايــــد زه وجنگيــــږم
دا مــو مــيراث دی د نيکونــو چــې ښــه وجنگيــږم
تر څو شـهيد يـا هـم غـازي شـم د وطـن پـه خـاطر
پروا هيڅ نه کړي کـه زخمـي شـم د وطـن پـه خـاطر
خو ته به هم دلته د وروس غونـدې بـه ماتـه وخـورې
د پاکستان هر يو جاسـوس غونـدې بـه ماتـه وخـورې
چې دلته راغلې د اکبر د کارنامې نه ته هيڅ نـه وې خـبر؟
دافغانستان د تېرې شوې زمانې نه ته هيڅ نه وې خـبر؟

بخـارا تاشـکند او تـر ډهـلي مـو پاچـاهي کـړې ده
مــونږ د نــړۍ پــه ډېــرو ســيمو بــاداري کــړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د راتلو مخکې، دې تاريخ نه بـه دې ځـان خــبروو
د افغانستان د هر يو سـيخ نـه بـه دې ځـان خــبروو

مونږه خو ستا په خلاف هـم ناسـت يــو جهـاد لپـاره
ځـان قربـانۍ تــه مــونږ چمتــو يــو د هېــواد لپـاره
په رضا په پوه شه نــور نــو وځــه دې زمـا وطـن نـه
جنــګ راتــه مــه جــوړوه مـا اخلـه ښـکلا وطـن نـه
دا د *مياخېـــل* درتـــه آخـــر خـــبرداری و يـــاره
چـــې وو روان ورسره مــل د جنــګ پــيری و يــاره
مـا خپلـه غـاړه پـه تـا خلاصـه کـړه ګيلـه ونکـړې
بيا يې هيڅ نه منـي، د سـولې هـيڅ جرګـه ونکـړې
بيـا بـه د جنــګ پــه زور لــه تـا سره ډغـره وهــې
سوله به نـه کـوي ټـول قـام بـه دې لـه سره وهــې

مــونږ افغانـان يــو پــه جنګونــو کــې نومونـه لــرو
هــم د نــړۍ پـــه تـــاريخونو کـــې نومونـه لـــرو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library